

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2768/2021
18.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Катарине Манојловић Андрић чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јовановић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Владимир Пријовић адвокат из ..., ради престанка обавезе издржавања, одлучујући о ревизији тужиле која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 67/21 од 24.02.2021. године, у седници већа која је одржана дана 18.06.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 67/21 од 24.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 176/20 од 01.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилца тражила да се утврди да је престала обавеза издржавања тужиле у односу на тужену закључно са даном подношења тужбе, те да се укине став трећи изреке пресуде Трећег општинског суда у Београду П 1522/04/13 од 29.06.2004. године. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 67/21 од 24.02.2021. године одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П2 176/20 од 01.12.2020. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

Од стране другостепеног суда није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП не представља разлог за изјављивање ревизије прописан одредбом члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је мајка тужене која је рођена дана ...1999. године. Тужена је школске 2018/2019 године уписала основне струковне студије на ... факултету, у школској 2019/2020 обновила је прву годину (први и други

семестар), први пут у статусу студента који се сам финансира, у школској 2019/2020 редовно је оверила зимски и летњи семестар, а у школској 2020/2021 години поново је обновила прву годину, други пут у статусу студента који сам себе финансира. У току студија тужена је уредно похађала предавања и вежбе, израдила семинарски рад, обновила праксу, положила је пет од укупно десет испита, у школској 2019/2020 години, пријављивала је испите у јануарском, фебруарском, априлском и јунском испитном року, али исте није положила. У периоду од 10 месеци није положила ниједан испит због болести у породици, а због пандемије у току 2020. године неки испити су одлагани пред сам дан испита. На факултету је остварила укупно 30 бодова, сада спрема испит који носи 7 испитних бодова, а за упис наредне године је потребно 36 бодова. С обзиром да је у статусу самофинансирајућег студента тужена је имала трошкове школарине за упис школске 2018/2019 године у износу од 82.000,00 динара, а трошкове обнове године у износу од 41.000,00 динара, које је платио њен отац. Туженој су потребна новчана средства на име издржавања, за књиге и за превоз. Живи са оцем и братом у кући, а у заједничком дворишту куће живе два стрица тужене са својим породицама. Отац тужене је запослен у ... ради приватно, тужена је у кући задужена за кување, спремање и помоћ брату, који је ученик седмог разреда основне школе. Баба тужене по оцу преминула је ...2020. године, три месеца пре смрти била је непокретна, а целокупну бригу око ње водила је тужена. Тужилца је запослена у ... и током 2019. године остварила је нето зараду у износу од 54-60 хиљада динара, живи са супругом и њиховом заједничком малолетном ћерком узраста 15 година у кући која је власништво њеног супруга. Тужилца се лечи код кардиоваскуларног хирурга, гастроентеролога, неуропсихијатра, има неуролошких проблема због чега месечно за лекове издваја 5,5 до 6 хиљада динара. Решењем надлежног органа код тужилце је утврђен први степен тешкоћа и препрека у раду и има статус особе са инвалидитетом која се запошљава под општим условима. Отплаћује кредит са месечном ратом од 9.500,00 динара који је подигнут ради финансирања грејања у кући и сређивања дворишта, месечно издваја 1.000,00 динара на име солидарне помоћи за случај смрти родитеља. Парничне странке су биле у лошим односима до пре 6 година и понекад се виђале, а када се виде, тужена време проводи са сестром по мајци са којом се дружи, док са мајком није остварила близак однос.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, по налажењу Врховног касационог суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право, чланове 155. и 167. Породичног закона, када су одбили као неоснован захтев тужилце којим је тражила да се утврди да је престала њена обавеза да издржава тужену почев од дана подношења тужбе па убудуће.

Услови за остваривање права пунолетног детета на издржавање од родитеља прописани су одредбом члана 155. Породичног закона. Према ставу 2. овог члана пунолетно дете које се редовно школује има право на издржавање од родитеља сразмерно њиховим могућностима, најкасније до 26 године живота. Изузетак од овог правила прописан је ставом 4. истог члана, према коме нема право на издржавање пунолетно дете ако би прихватање његовог захтева за издржавање представљало очигледну неправду за родитеље, односно друге крвне сроднике.

Општи услови за престанак издржавања прописани су чланом 167. Породичног закона. Према ставу 2. овог члана, издржавање може да престане када поверилац издржавања стекне довољно средстава за издржавање, осим ако поверилац издржавања није малолетно дете (тачка 1.) и када дужник издржавања изгуби могућност да давање издржавања или давање издржавања постане за њега очигледно неправично, осим ако поверилац издржавања није малолетно дете (тачка 2.).

Код утврђеног чињеничног стања да је тужена пунолетна и да је на студијама на ... факултету у статусу самофинансирајућег студента који није завршила, те како нема довољно средстава за издржавање а тужиља као дужник издржавања и даље је у могућности да даје издржавање, као и да давање издржавања за њу није постало очигледно неправично, то је правилан закључак нижестепених судова да тужена има право на издржавање од тужиље као другог родитеља, све до завршетка редовних студија у смислу одредбе члана 155. став 2. Породичног закона.

Неосновани су наводи у ревизији да је тужена као пунолетно дете у обавези да на време извршава своје школске обавезе, те да је на првој години студија већ три школске године, да је од укупно десет испита на првој години положила четири испита до 10.09.2019. године, а у периоду од 10.09.2019. године до октобра 2020. године није положила ниједан испит, због чега тужиља неоправдано плаћа издржавање туженој. Наиме, тужена није напустила школовање, вољна је да заврши факултет, редовно је полагала испите до момента када су се појавили објективни разлози који су онемогућили тужену да настави успешно да полаже испите, имајући у виду да је више месеци бринула о непокретној баки која је преминула, као и чињеницу да су због пандемије неки испити одлагани. Обавеза тужене као студента, осим полагања испита су и предавања, вежбе, студентска пракса и други видови ангажовања, а тужена је уредно похађала предавања, вежбе, израдила семинарски рад, обавила праксу и сада припрема испит који носи седам испитних бодова, односно онолико колико је потребно за упис следеће године. Стога је правилно другостепени суд закључио да се школовање тужене може подвести под појам редовног школовања, с обзиром на постојање континуитета у предавању и испуњавању школских обавеза. Без утицаја су наводи у ревизији тужиље да тужена још увек плаћа за издржавање пунолетног детета по пресуди Трећег општинског суда у Београду П 1522/04/13 од 29.06.2004. године на руке оца детета, обзиром да износ утврђен том пресудом у висини од 15% месечних примања тужиље на који износ је тужиља била обавезана још пресудом из 2004. године у међувремену није мењан, а тужиља као дужник издржавања ту своју обавеза може да испуњава уредно уплаћујући туженој лично.

Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиље неоснована, па је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП-а.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић